

міжнародного законодавства про адвокатуру та Присяги адвоката України. (Кухнюк Д.В. Секрети не врятують / Д.В. Кухнюк // Право України. – 2012. – № 6. – 103 с.)

Оскільки Україна взяла напрямок на євроінтеграцію, необхідно зазначити про міжнародні стандарти у сфері адвокатури, зокрема дотримання адвокатської таємниці. Загальний кодекс правил для адвокатів країн Європейського співтовариства передбачає, що збереження конфіденційності інформації є фундаментальним та основним правом та обов'язком кожного адвоката, на яке не поширюється дія троку давності. Адвокат повинен зберігати як інформацію, яка стала йому відома від клієнта, так і інформацію, яку він дізнався про клієнта у процесі надання послуг. Загальний кодекс також покладає додаткові обов'язки на адвоката щодо забезпечення даного принципу під час відправлення кореспонденції. Водночас даний документ містить положення, які передбачають обмеження даного принципу. Зокрема, п.3.8.1.7, надає право державним органам вивчати фінансові документи адвоката, щодо наданих у його розпорядження коштів клієнта. (Загальний кодекс правил для адвокатів країн Європейського Співтовариства [Електронний ресурс]. - Режим доступу : http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/994_343).

На даний момент, реформування українського законодавства спрямоване на вирішення багатьох проблем, які виникають у правовій сфері у процесі становлення та розвитку власної правової системи.

Так як законодавство щодо захисту адвокатської таємниці містить багато прогалин, колізій та не відповідностей норм права, воно негайно потребує суттєвого аналізу та реформування.

Для вирішення цих проблем, на нашу думку, необхідно застосовувати як теоретичний аналіз, так і практичний досвід спеціалістів, які працюють у цій сфері кожен день. Лише об'єднавши ці блоки – можна говорити про можливість суттєвих змін та удосконалення законодавства у сфері адвокатури.

Руська О.В.

*студентка 2-го курсу факультету адвокатури
Національного університету «Одеська юридична академія»*

РОЛЬ АДВОКАТУРИ В СУСПІЛЬНОМУ ЖИТТІ

Термін адвокатура походить від латинського «advocatio dvocere» - що в перекладі означає «закликаю на допомогу». Адвокатура існує вже більше двох з половиною тисяч років, вона виникла в Древньому Римі, коли особи об'єднувалися в певні групи, які надавали вільним громадянам Риму різноманітну юридичну допомогу.

В сучасному світі адвокатура не змінила свій напрям та займається тим самим. Натомість, українська адвокатура пройшла декілька етапів свого розширення та реформування для того, щоб досягти сучасний вигляд інституту.

Адвокатура України – інститут правозахисної системи, який функціонує у вигляді Національної асоціації адвокатів України, членами якої є всі адвокати України. Правовий статус адвокатів і завдання адвокатської корпорації обумовлюють місце адвокатури в суспільному житті. (Адвокатура України: навч. посібн. : у 2 кн. /за ред. С.Я. Фурси. – К.:Фурса С.Я.;КНТ,2007. – Кн.1. – 940с.)Розбудова правової держави неможлива без створення гарантій для захисту прав людини, без забезпечення механізму функціонування такого інституту, яким є адвокатура. Можна припуститися висновку, що адвокатура – важливий інструмент дійсної демократії. Адже за своєю природою вона є громадською, самостійного виду організацією професійних юристів, яка виконує важливу суспільну функцію – захист прав і законних інтересів громадян та організацій. Громадський характер адвокатури проявляється у тому, що, надаючи будь-яку юридичну допомогу, адвокат відстоює справедливість, порушене право, а це є невід'ємним елементом, першоосновою суспільного устрою. Діяльність адвокатури несе в собі й державний характер, адже вона як елемент політичної системи виконує функцію особливої державної ваги — захищає права і законні інтереси громадян. Особливої точки зору дотримується Т. Вільчик, зазначаючи, що «на підставі правової природи адвокатури і специфічних ознак, яким має відповідати громадянське суспільство, адвокатура не може бути

віднесена до його інститутів. Діяльність адвокатури вимагає незалежність не лише від держави, а й від самого громадянського суспільства. Тобто у своєму інституційному статусі адвокатура покликана забезпечувати гарантовані права та свободи людини. (Вільчик Т. Адвокатура та громадянське суспільство у правовій державі// Право України. – 2014. - № 11. – С. 248.) Також, адвокатура не може існувати та функціонувати без суспільства, проте треба чітко розуміти визначення «суспільства».

Суспільство – це форма життєдіяльності людей, спосіб їх соціальної організації. Це система, що розвивається на основі об'єктивних соціальних законів. Існування суспільства нерозривно пов'язане з правовою державою. Правова держава, перш за все, повинна чітко визначати права і свободи своїх громадян, закріпити це визначення в певному розумінні визнаних прав світової спільноти, надати цим правам і обов'язкам форму конкретних зобов'язань. (І.С. Дзюбо, К.М. Девківський, В.П. Андрущенко. Політологія/ І.С. Дзюбо, К.М. Девківський, В.П. Андрушевич – К.:Вища шк., 2001. – 312 с.) Адвокатура в цій системі зв'язків є об'єктом, який сам є таким нормуванням і одночасно суб'єктом, на користь якого, здійснюється індивідуалізація проголошених прав і обов'язків. Через інститут адвокатури здійснюється «реальний» захист прав і обов'язків людини та громадянина. Адвокатура – це ніби своєрідний «пласт», який тримає в рівновазі інтереси суспільства з потребами та можливостями держави. Головне призначення адвокатури – правоохоронна діяльність, захист прав і законних інтересів громадян та організацій. Тому держава, яка визначає себе правовою, повинна бути зацікавлена в підвищенні професійного рівня даного інституту. Держава повинна забезпечувати незалежність, гласність, доступність юридичної допомоги; сприяти здійсненню заходів щодо підвищення кваліфікації кожного адвоката в країні, приймати заходів до забезпечення «спокійного» життя адвокатів, захист адвокатів від будь-яких переслідувань, необґрунтованих обмежень їх професійної діяльності.

Підбиваючи все вище сказане, можна дійти висновку, що адвокатура досить тісно пов'язана з суспільством, фактично, вона захищає та регламентує відносини, захищає права та обов'язки, які існують в громадянському суспільстві. Вона є інститутом громадського суспільства. Це означає, що вся її діяльність по наданню правової допомоги і правовому захисту адресована як окремим особам, їх об'єднанням, так і суспільству в цілому. Без широкого спектра виконання таких функцій, практична діяльність інституту може бути ускладнена.

Савич А.А.

*студентка 2-го курсу соціально-правового факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ГАРАНТІЇ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Принципи і організація діяльності адвокатури України визначаються Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 05 липня 2012 р. У цьому законі адвокатура займає важливе місце, оскільки його метою є відновлення престижності цієї професії, її історії та традицій, підвищити роль адвоката в суспільстві як особи яка забезпечує конституційні права та свободи громадян.

За законом адвокатура України це абсолютно добровільне професійне громадське об'єднання, яке створене для того аби представляти законні інтереси громадян України, іноземців, осіб без громадянства та юридичних осіб, а також надавати їм юридичну допомогу.

Честь, гідність і професійні права адвоката гарантуються та охороняються Конституцією України, Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» та іншими законами.

Вперше Закон закріпив норму, яка регулює відносини адвокатури та держави, - ст. 5 "Адвокатура і держава", відповідно до якої:

- адвокатура є незалежною від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб;
- держава створює належні умови для діяльності адвокатури та забезпечує дотримання гарантій адвокатської діяльності.